

Intervenció de José Montilla a la Festa de la rosa

Gavà, 20 de setembre de 2009

Bon dia companyes i companys, amigues i amics,

Ens retrobem un any més. Aquest és el vintè, aquí a Gavà, a la festa de la Rosa, on ens hem aplegat milers de persones, una festa que demostra el vigor, la força, les ganes, i la vigència del projecte socialista.

Moltes gràcies de tot cor.

Gràcies per demostrar un any més que el PSC és el primer partit de Catalunya, i que ho continuarà sent per molts anys més. I ho serà per vosaltres. Per la seva gent. Els socialistes som el primer partit de Catalunya, no perquè siguem al govern. Som el primer partit perquè hi sou vosaltres.

Sense la nostra gent, sense el nostre compromís i l'entusiasme de milers i milers d'homes i dones com vosaltres, no tindríem ni partit, ni projecte ni res... La gent, les persones, les idees de la gent, el compromís de la gent és el que fa el nostre projecte col·lectiu, sigui això, de molta gent, col·lectiu, i és el que ens dóna força.

Avui ho hem tornat a demostrar, simplement també venint aquí. Fidels a la cita de cada any. Gràcies a tots!

Amigues i amics,

Comprendreu que, més enllà de la il·lusió compartida i del compromís amb la que encarem el futur, avui, encara que estiguem de festa, us parli de la preocupació que em provoca i ens provoca a tots la crisi econòmica que patim.

Una crisi profunda, com poques n'he vist, que està afectant a moltes famílies, a treballadors i treballadores, alguns sou aquí, he pogut parlar amb vosaltres, malgrat tot, que està afectant a molts d'altres, segur que els coneixeu. La crisi la pateixen també molts joves, emprenedors, autònoms, i petits empresaris...

És una crisi global, és cert; però la patim a cada poble, a cada barri, i l'hem de combatre amb tots els instruments al nostre abast. Amb mesures com les que estem prenent, tant el govern de Catalunya com el govern d'Espanya des de fa molts mesos.

També, amigues i amics, hi ha d'haver mesures globals, com les que esperem que els líders dels principals països del món prenguin a la cimera del G-20 a Pittsburgh d'aquí pocs dies.

Mireu, aquesta crisi es pot encarar de dues maneres molt diferents... Una manera de fer-ho és la de la dreta (la dreta catalana d'aquí i la d'Espanya): criticant sense fer propostes constructives, o proposant coses contradictòries, que també ho sabeu, la dreta proposa com gastar més i baixar els impostos als més rics, i no endeutar-se! I a mi m'agradaria saber per art de quina màgia es fa això!

No posen aquestes dretes cap idea nova sobre la taula. I es neguen a asseure's a parlar raonadament sobre aquelles coses que segurament podríem fer tots junts per combatre la crisi d'una manera més efectiva.

Però no. Això no els interessa. Ni a la dreta política ni a d'econòmica. Només els interessa una cosa, a la qual dediquen totes les seves forces: intentar fer caure els governs. El d'aquí i el d'allà.

I l'altra manera d'encarar la crisi és la nostra: és dient la veritat, com deia la Carme, ministre de Defensa treballant seriosament, concentrant-nos en els problemes reals, sense lamentar-se, i sense inventar-ne un de nou i artificial cada setmana.

És actuant amb rigor, és prenent mesures, ajudant als qui ho estant passant pitjor, perquè ningú no es quedi enrere o al marge. I, per damunt de tot, en el nostre cas, és confiant en la potencialitat de Catalunya, i de la seva gent.

Catalunya el que necessita és dirigents que estiguin a l'alçada de les circumstàncies, quan van mal dades, com ara. Que entenguin que hi ha moments en els que, en comptes de criticar i criticar, s'han de deixar de banda els interessos partidistes i ajudar, lleialment a qui té la responsabilitat, que és el seu Govern, el Govern de Catalunya. Que hi ha moments que cal pensar més i gesticular menys. Molta feina i poc soroll.

Amigues i amics,

per desgràcia això no és el que ens estem trobant ni en la dreta catalana i espanyola. I és ben trist que en un moment com l'actual, el PP no es posi al costat del Govern per acordar i dur a terme les mesures que ens poden ajudar a superar més bé i més de pressa la crisi.

Com també és ben penós que Artur Mas no s'hagi ofert a donar suport per exemple als pressupostos de l'Estat. Tant que s'omplen la boca, una vegada i una altra, els dirigents de CiU, de les seves (entre cometes) històriques aportacions a la governabilitat i l'estabilitat...

¿On és, ara, aquell esperit constructiu que formava part de la seva política? Sabeu què? Aquella CiU ja no existeix.

Ara coneixem una altra CiU:

- Una Convergència que diu, en boca d'alguns dels seus dirigents, que és millor que governi el PP a Madrid, ho ha dit el seu candidat a les eleccions europees. I que ells governin a Catalunya, és clar!
- Una Convergència i Unió que aquesta darrera setmana que critica un pla d'ocupació juvenil dotat amb 200 M€, quan ells en van fer un amb una dotació pressupostària 10 vegades inferior.
- Una CiU que proposa al Govern fer un pacte d'Infraestructures i, quan aquest està enllestit, no el signa sense cap altre motiu que el d'incomodar el govern d'Entesa.

- Una Convergència que dóna ales a alguns dirigents, conversos que venen d'altres partits, per reclamar la independència. I que, a sobre, els poca-soltes, ja sabeu qui, ens comparen a nosaltres amb els falangistes. Què s'han cregut aquests de la casa gran? És això la casa gran? La casa de la xarlotada i l'insult?
- Ara veiem una Convergència que en comptes de fer propostes serioses contra la crisi, està preocupada per altres afers com treure rèdit electoral de les consultes.
- Una Convergència que, com ha fet el seu president, Artur Mas, proposa fer lleis de consultes populars inconstitucionals. Això és el que els preocupa.

I sabeu què, amigues i amics, mentre jo sigui President Catalunya serà un país seriós, que respectarà les lleis, i que no es deixarà arrossegar, ni per propostes inviables, ni farà propostes inviables per molt que aquestes ocurrències vinguin del líder de l'oposició.

Avui, més que mai, Catalunya necessita estabilitat i seny, no radicalismes i posicions extremes, no ocurrències i pals de cec.

Les famílies necessiten polítiques de progrés social i no polítiques conservadores.

Les empreses necessiten estabilitat i mesures econòmiques que puguem complir, i no grans promeses i més inestabilitat.

I els joves, els joves necessiten un Govern que estigui al seu costat, que es cuidi de la seva ocupació i de la seva formació, i no que els vegi com una amenaça.

I el PSC, amigues i amics, és garantia de tot plegat.

El PSC, des del govern, des dels ajuntaments, als barris, a les empreses, al món social, vol ser reconegut com el partit que defensa la gent, com a millor garantia i prova de defensar el país.

I el país, Catalunya, no és una quimera. Catalunya és una realitat de més de set milions d'ànimes que viuen i pateixen, que tenen problemes i també il·lusions. I el nostre patriotisme és el compromís a resoldre els problemes i a fer possibles les il·lusions.

La nostra pàtria no és un somni sempre frustrant i impossible. La nostra pàtria és un projecte viable per a tots i cadascun dels homes i dones que viuen a Catalunya. I punt.

Companys i companyes,
el nostre partit és la garantia d'estabilitat i de seny que necessita el país,
i és garantia de polítiques progressistes.

Ho és sempre. Però en temps de crisi encara més com ens deia el ministre de Foment. En temps de crisi fa falta polítiques progressistes, que protegeixin a quin menys té als joves i els jubilats. Perquè el que cal,

encara que tingui costos, és el que estem fent els Governos d'esquerres: lluitar contra la situació econòmica, augmentant, alhora, la protecció i les polítiques socials, això és el que fa el Govern de Zapatero, amb ministres catalans del PSC, i el Govern de Catalunya.

Però no només això, el PSC també és l'únic partit que defensa els interessos de Catalunya amb la fermesa que cal, quan cal, mentre construïm un projecte social per a Catalunya, per Espanya i Europa.

I no oblidem que el PSC és l'únic partit català que treballa cada dia per fer possibles les polítiques progressistes a Espanya. I això ho fem juntament amb la resta de companys socialistes de l'Estat, i també, el partit que treballa perquè la dreta anticatalana no arribi a Governar mai Espanya.

També aquests és un dels nostres reptes, a altres els hi dona igual. A altres els interessa això, que governi la dreta.

Perquè companys i companyes, pels socialistes catalans no és el mateix Zapatero que Rajoy, i per Catalunya no és el mateix Zapatero que Rajoy, perquè no és el mateix, com deia Pepe Blanco, qui va aprovar l'Estatut de Catalunya que qui el té recorregut davant el Tribunal Constitucional.

D'altres van al notari quan els convé, i quan els convé fan els pactes de sotamà, aquestes manetes sota la taula de les que parlava el ministre.

Només nosaltres podem oferir aquesta triple garantia. Només nosaltres podem dir, amb orgull, que el nostre projecte és construir una Catalunya millor, contribuint als projectes d'Espanya i Europa.

Nosaltres hem contribuït i seguirem contribuint a evitar que Rajoy, Aguirre i Camps tornin a governar Espanya.

Sóc conscient que alguns, de tot això, no en volen ni parlar, però com a home de govern tinc la responsabilitat i l'obligació també de dirigir el país amb la fermesa, l'estabilitat, l'ambició i amb el rigor que ara ens fa falta.

I com a primer secretari d'aquest partit, tinc l'obligació de dir als ciutadans que, avui, els que podem garantir que l'esquerra continuarà governant som nosaltres, i que els que podem evitar que la dreta torni a manar a Catalunya i a Espanya, som els socialistes catalans.

I tot això quan comencem un any crucial i difícil, amics meus, un any en el que ens hi juguem molt tots plegats. De fet, ens hi juguem tot el que us acabo de dir: si Catalunya afronta aquesta crisi, treballant amb seriositat, amb rigor i amb solidaritat... o si l'afronta de manera descontrolada, o sense pensar les coses bé, com volen alguns.

I si treballem amb el convenciment que en podem sortir reforçats, o si l'afrontem amb pessimisme i desesperança. El pessimisme i la desesperança la deixem per uns altres. La deixem per aquells que pensen que amb pessimisme i desesperança poden tornar al Govern.

Ens hi juguem si Catalunya avança amb un projecte sensat i estable, o si la deixem en mans d'un partit radicalitzat i erràtic, que tan aviat prepara el pacte amb el PP com predica l'independentisme.

Un estil de fer política que és pur oportunisme. I, en el fons, és incapaç de treballar pel país i només treballa pel poder que van perdre democràticament ara ja fa sis anys. No els preocupen els problemes del país o dels ciutadans, sinó tornar al govern.

Amigues i amics,
us demano tot el vostre esforç, i la vostra feina.

Us demano que actueu amb tot el seny, però també amb tota la fermesa a l'hora d'explicar als ciutadans tot el que estem fent contra la crisi, i quin és el nostre projecte social per Catalunya, per Espanya i per Europa.

Jo avui no us he dit totes les coses que estem fent per fer front a la crisi. Seria molt difícil perquè portem molts mesos treballant.

Es necessiten escoles, més beques menjador, més recursos de les famílies que no poden pagar els llibres. Perquè enguany afrontem el curs amb un milió dos-cents mil alumnes més que necessiten més recursos.

Així és que el Govern treballarà pels que més ho necessiten, de la costa a l'interior, poble a poble, barri a barri, pel conjunt de Catalunya pensant en els interessos de la majoria. I els interessos dels que més necessiten

l'acció dels Governos: de l'Estat i de la Generalitat. Això és el que fem i el que farem.

Ara és l'hora de dinar i passar-ho bé. De parlar amb les amigues i els amics. I després serà el moment de treballar plegats als Governos de Catalunya i els ajuntaments per superar la crisi. Amb els sindicats, amb els treballadors. De treballar plegats des de l'espai socialista per estar en les millors condicions per obtenir una nova victòria electoral quan vinguin les properes eleccions.

Treballar pels interessos de Catalunya, dels treballadors, dels que sou aquí, i pels més de set milions i mig de ciutadans de Catalunya.

Visca Catalunya!

Moltes gràcies.